

УДК 94:[355.01:623.4](=512.1-057.66:37.44)"05/06"
DOI <https://doi.org/10.15407/nz2026.02.405>

МІЖ ПРАГОЮ І ГАЛИЧИНОЮ: УКРАЇНСЬКА ТРАДИЦІЙНА КУЛЬТУРА В ДОСЛІДЖЕННЯХ ФРАНТИШЕКА РЖЕГОРЖА

Романа МОТИЛЬ

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6936-0328>
кандидатка мистецтвознавства, доцентка,
кафедра візуального дизайну і мистецтва,
Національний університет «Львівська політехніка»,
вул. Бандери, 12, 79000, м. Львів, Україна;
старша наукова співробітниця, відділ народного
мистецтва, Інститут народознавства НАН України,
проспект Свободи, 15, 79000, м. Львів, Україна,
e-mail: romana_motyl@ukr.net

Андрій-Олександр МОТИЛЬ

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1190-5558>;
аспірант, Інститут народознавства НАН України,
відділ історичної етнології,
проспект Свободи, 15, 79000, м. Львів, Україна,
e-mail: andriy.motyl@gmail.com

Статтю присвячено висвітленню життєвого шляху і наукової діяльності Франтишека Ржегоржа (František Řehoř) — чеського етнографа, збирача і документатора української традиційної культури кінця XIX ст. Розглядаються його польові дослідження в Галичині, методи документування, а також значення етнографічних збірок Франтишека Ржегоржа, що зберігаються в Національному музеї в Празі. *Мета* статті — детальніше вивчити життєвий шлях та науковий доробок чеського етнографа Франтишека Ржегоржа, проаналізувати його польові дослідження в Галичині, методи документування української культури та оцінити значення його колекцій для сучасної науки. *Об'єктом* дослідження є найважливіші віхи наукової діяльності Франтишека Ржегоржа. *Предмет* дослідження охоплює наукову спадщину чеського етнографа кінця XIX ст. *Методологічну основу* роботи складає комплекс загальнонаукових методів: історико-біографічний, джерелознавчий і пошуковий, а також метод історичної реконструкції досліджуваних явищ.

Ключові слова: Франтишек Ржегорж, етнографія, українська культура, народне мистецтво, дослідження, музейні збірки, Україна, Чехія, кінець XIX століття.

Romana MOTYL

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6936-0328>
Candidate of Arts (Ph. D), Associate Professor,
Department of Visual Design and Art,
Lviv Polytechnic National University,
12, Bandery Str., 79000, Lviv, Ukraine;
Senior Researcher Folk Art Department,
Ethnology Institute of NAS of Ukraine,
15, Svobody ave., 79000, Lviv, Ukraine,
e-mail: romana_motyl@ukr.net

Andrii-Oleksandr MOTYL

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-1190-5558>
Ph. D Student in the Department of Historical Ethnology,
Ethnology Institute of NAS of Ukraine,
15, Svobody ave., 79000, Lviv, Ukraine,
e-mail: andriy.motyl@gmail.com

BETWEEN PRAGUE AND GALICIA: UKRAINIAN TRADITIONAL CULTURE IN RESEARCH OF FRANTIŠEK ŘEHOŘ

Introduction. František Řehoř was a Czech ethnographer, collector, and documenter of Ukrainian traditional culture in the late 19th century. This article examines his field research in Galicia, his documentation methods, and the significance of František Řehoř's ethnographic collections, which are stored at the National Museum in Prague. Contemporary research on Řehoř's collections is analyzed, as well as their contribution to the reconstruction of the material culture of Ukrainians at the end of the 19th century.

The purpose of this article is to examine in detail the life and scientific work of Czech ethnographer František Řehoř, in particular to analyze his field research in Galicia, his methods of documenting Ukrainian culture, and to assess the significance of his collections for contemporary science.

The object of the study consists of the most important milestones in the scientific activity of František Řehoř, which characterize his contribution to the study of Ukrainian traditional culture. *The subject* of the study covers the scientific heritage of the Czech ethnographer from the late 19th century.

The methodological basis of the paper consists in the comprehensive use of a number of general scientific methods, the principal ones being the historical-biographical method, source study method, the method of scientific search, and the method of historical reconstruction of the phenomena under study. *Conclusion.* František Řehoř is a renowned foreign researcher of 19th-century Ukrainian traditional culture. He combined amateur dedication with scientific attention to detail. František Řehoř's collections should be viewed not as random «antique» items, but as systematically collected sources for ethnographic and art studies. The presence of documentary photographs and notes makes his materials valuable for restoration research, costume reconstruction, and the study of regional variations in ornamentation. František Řehoř's works contributed to the recognition of Ukrainian folk art as a distinctive phenomenon of European culture and laid the foundation for further scientific research in this field.

Keywords: František Řehoř, ethnography, Ukrainian culture, folk art, research, museum collections, Ukraine, the Czech Republic, late 19th century.

Вступ. Інтерес до матеріальної та нематеріальної спадщини українських земель у ХІХ столітті формувався не лише всередині етнічних громад, але й у середовищі іноземних дослідників. Серед них помітне місце займає Франтішек Ржегорж (чеськ. František Řehoř 16 грудня 1857—6 жовтня 1899) — чеський етнограф; дослідник народного побуту, традицій, народного мистецтва, народної медицини і фольклору українців Галичини та північної Буковини, що на той час перебували у складі Австро-Угорської імперії.

Мета статті — детальніше вивчити безпосередній життєвий шлях та науковий доробок чеського етнографа Франтішека Ржегоржа, проаналізувати його польові дослідження в Галичині, методи документування української культури та оцінити значення його колекцій для сучасної науки.

Методологічну основу роботи складає комплексне залучення низки загальнонаукових методів, основними з яких є історико-біографічний, джерелознавчий і пошуковий методи, та метод історичної реконструкції досліджуваних явищ.

Основна частина. У другій пол. ХІХ століття, коли чеські землі і Галичина були у складі однієї держави — Австро-Угорської монархії, чехи їздили до Галичини у відрядження, за власною ініціати-

вою туди переселялися окремі особи та цілі родини. У чеських газетах з'являлись оголошення про продаж або оренду сільськогосподарських угідь на Галичині. Чехи вважалися гарними господарями, і галицькі землевласники з радістю здавали їм свої угіддя в оренду [1, с. 28].

На одне таке оголошення відгукнувся селянин зі с. Стежери (Stěžery) біля м. Градець-Кралове — він орендував маєток Грабник у селі Вовків біля Львова (колишній Пустомитівський р-н), що належав львівському монастирю сестер-бенедиктинок [2]. Це був Йозеф Ржегорж, який у 1877 році переселився туди разом зі своєю родиною. Внаслідок цього перебування його син Франтішек неабияк зацікавився місцевою народною культурою [3, с. 80].

Франтішек Ржегорж народився в Чехії, навчався у Празі, де сформувався його інтерес до слов'янських культур (іл. 1). До Галичини переїхав після закінчення реальної гімназії в м. Градець-Кралове. Після переселення Франтішек придивлявся до місцевої культури, розшукував літературу про Галичину. Він дуже ретельно студіював побут, звичаї, народну медицину і мистецтво, демонологію, календар, фольклор місцевих українців, зокрема бойків, гуцулів і лемків [4, с. 90]. Завдяки знайомству у 1879 р. з відомим чеським етнографом, мандрівником, колекціонером, меценатом і популяризатором науки Войтехом Напрстеком (1826—1894), який був засновником Чеського промислового музею в Празі, Франтішек Ржегорж почав збирати східно-галицьку етнографічну колекцію — вона налічує близько 1200 найменувань і зараз розміщується в Етнографічному відділі Національного музею в Празі [2]. Франтішек Ржегорж безпосередньо спілкувався з місцевим українським населенням, і це дало йому змогу проводити польові етнографічні спостереження, що було важливою методологічною новацією для тогочасної науки.

Більшість коштів для збирання предметів культурної спадщини для Чеського промислового музею надавало подружжя Напрстеків (іл. 2). А 1891 року ще й чеське товариство «Сватобор» виділило Ржегоржеві наукову стипендію в сумі 150 золотих ринських спеціально для дослідження української народної культури [2, 5].

Особливе місце в науковому доробку Ф. Ржегоржа посідає вивчення українського народного мис-

Іл. 1. Франтішек Ржегорж (1857—1899)

твства як складової частини традиційної культури, якій він з великим захопленням і любов'ю присвятив себе аж до своєї передчасної смерті в Празі у 1899 році [6, с. 1586]. У своїх працях він звертав увагу на народний одяг і вишивку, вироби з бісеру, вибійчані орнаменти, витинанки, ужиткові вироби з дерева та кераміки, зв'язок мистецьких форм із побутом і світоглядом селян. Ржегорж не лише описував ці явища, а й здійснював спроби їх типологізації, що стало важливим кроком у розвитку наукового підходу до вивчення декоративно-ужиткового мистецтва [7, с. 353].

Класифікація етнографічної збірки Франтішека Ржегоржа з фондів Етнографічного відділу Національного музею у Празі складається з таких компонентів: компоненти носії (одяг, головні убори, прикраси, взуття), речі домашнього вжитку (хатня обстава, хатнє начиння, інтер'єрний декор), господарський реманент (знаряддя землеробства, спорядження транспортних засобів), об'єкти звичаєво-обрядового призначення (весільна, різдвяна, великодня атрибутика, меморіальна пластика), об'єкти релігійного призначення (ікони, церковне начиння), об'єкти дозвілля та експонування (музичні інструменти, іграшки, моделі) та інше [8, с. 55].

Франтішек Ржегорж прагнув якомога детальніше задокументувати українську народну культуру на Галичині, тому він не лише писав про неї, збирав етнографічну колекцію і фотографував, а навіть робив замальовки окремих предметів, що є документальним фактажем для наукових студійовань з різних дисциплін, зокрема архітектури, мистецтвознавства, етнології, соціології тощо [9, с. 73].

Із його спадщини у Меморіалі народної письменності в Празі на Страгові знаходяться, окрім кореспонденції, виписки з літератури, нотатки з польових досліджень, невеликі малюнки, наприклад, фрагменти будинків, інтер'єрів, господарського реманенту, прикрас, писанок тощо [10, с. 149].

Велику увагу Ржегорж приділяв фотографії. Збережені скляні пластини (9 x 12 см) та фотокартки, які акуратно підписувалися колекціонером, свідчать про те, що його збірка світлин походить з 1891—1893 рр., коли Ф. Ржегорж жив у Зарогізному біля Жидачева і звідти подорожував до різних місць. У 1891 р. в своєму зошиті для дослідження він записав, що фотоапарат для зйомок йому позичив Во-

Іл. 2. Войтех Напрстек (1826—1894)

Іл. 3. Великодня парубоцька забава «Дзвіниця» на церковному подвір'ї с. Денисів (Тернопільська обл.), Західне Поділля, 1890 р. Фото з архіву Ф. Ржегоржа. Джерело III_32 Sbirka Národního muzea. Praha. Česká republika

Іл. 4. Освячення пасок на Великдень, с. Денисів (Тернопільська обл.), Західне Поділля, 1890-ті рр. Фото з архіву Ф. Ржегоржа. Джерело IX_120 Sbirka Národního muzea. Praha. Česká republika

лодимир Шухевич. У листі до пані Йозефи Напрстекової в Прагу, написаному з Поділля, дослідник пише, що фотографував пасхальні ігри, а в Жидачеві — «сцени з тижневих торгів». Колекція світлин зі Східної Галичини в музеї Напрстека складається з двох частин. У першій частині (іл. 3, 4) знаходяться фотокартки, які Франтішек Ржегорж купив у професійних фотографів Юліана Дуткевича та Альфреда Сілкевича у 80-х роках XIX століття для Чеського промислового музею подружжя Напрстеків [11, с. 349]. На світлинах зображені переважно постаті, вони є важливим джерелом дослідження вбрання, характерного для селян та мешканців маленьких містечок тієї епохи. У другій частині знаходяться світлини, зроблені самим Ржегоржем. Збереглися як фотокартки, так і скляні негативи (понад 500 одиниць). Тематично знімки містять цілу шкалу зображень, які можна розділити на декілька груп: архітектура (житлові сільські будівлі, господарські приміщення, школи, сакральні будівлі — церкви, каплиці), одяг (святковий і повсякденний, чоловічий і жіночий), робота (в полі — сімба, сінокіс, викопування картоплі, збирання буряків тощо, домашнє виготовлення, носіння води, прання і т. п.), церковні свята та родинні святкування, базари, кладовища, хрести та інше. Практично всі світ-

Іл. 5. Пастушок у дощову погоду. Галичина, 1890-ті рр. Фото з архіву Ф. Ржегоржа. Джерело IX_124 Sbirka Národního muzea. Praha. Česká republika

лини зроблені в екстер'єрі, а фотознімки інтер'єрів, домашніх робіт, застіль — відсутні. Хоча дослідник і відвідав багато родин у святкові дні й будні, був присутнім на родинних подіях (весілля, похорони), та всередині будинків, де було мало світла, він фотографувати не міг. Збірка фотографій Ф. Ржегоржа має велику документальну цінність, як історичне та етнографічне джерело. Світлини походять з доби, коли фотографування під час польових досліджень не було поширеним, хоча від моменту винаходу фотографії (у 1839 р.) пройшло вже пів століття. Технічне оснащення для роботи в польових умовах було досить складним. Мабуть вперше про необхідність ситуаційних знімків під час польових етнографічних або антропологічних досліджень згадувалось у спеціалізованому довіднику «Notes and Queries on Anthropology», що вийшов у Лондоні 1874 року. Франтішек Ржегорж, як колекціонер-любитель і фотограф-аматор, навряд чи знав вимоги до документальних фотозйомок при роботі «в полі», але інтуїтивно відчував їхню необхідність. Тому маємо не лише статичні світлини, але й неповторні кадри осіб у динаміці буденного і святкового дня — люди займаються різними видами діяльності, святкують та розважаються у своєму життєвому просторі. Дуже ефектними є знімки, зроблені під час святкування Великодня. Тут і суботнє розпалювання вогнища, і недільнє посвячення пасок, і великодні гаївки дівчат у святковому вбранні [1, с. 29].

Унікальними є фотокартки гімнастичних вправ парубків, що були складовою частиною святкувань Великодня, дзвоніння, традиція обливати дівчат водою, а також «проводи» — спомини померлих, обдаровування бідних, які молилися за душі небіжчиків, молитви на цвинтарі біля могил.

Неповторну атмосферу передають світлини, зроблені на тижневих торгах в Жидачеві та в гуцульському Косові. На світлинах зображено жінку, що продає різні керамічні вироби; вірменин пропонує шкіряне взуття, кожухи; у єврейській крамничці продається галантерея; у парубка свій товар — персні та інша біжутерія, розвішана на ньому; продаються продукти, живі домашні тварини — поросята, корови, а також сіно, дошки на будівництво тощо [11]. З огляду на територіальний розподіл, найбільше знімків Франтішек Ржегорж зробив у колишньому Жидачівському районі (наприклад, Бережниця Королів-

ська, Деменка Лісова, Гніздичів, Іванівні, Сидорівна, Яйківці, Лубша, Мазурівці, Мельнич, Туради, Вільхівці, Заболотівці, Зарогізно, Журавно, Жидачів). Декілька фотознімків було зроблено в околицях Долини, Городенки, Калуша, Львова, Стрия, Тернополя, Товмача (іл. 5—7). Дослідника дуже цікавила гуцульська народна культура — про це свідчать не лише прекрасні предмети народної творчості у збірці музею, але і чимало фотоматеріалів, які Ржегорж зробив у Косові, Дорі, Микуличині, Жаб'є тощо.

Вивчення фотографій Ф. Ржегоржа демонструє багатоманіття конструктивних та декоративних рішень у народному вбранні Опілля та Підгір'я. Завдяки тому, що люди на фотографіях зафіксовані в русі, можна простежити особливості крою та оздоблення. Крім того, фотогалерея етнографа відображає практично всі комплекси народного вбрання: буденний, святковий, обрядовий усіх вікових груп — від найменших дітей до жінок і чоловіків поважного віку. Порівнюючи їх зі збереженими музейними пам'ятками, можна доповнити наші дотеперішні знання та уявлення про українське народне вбрання [12, с. 119].

Опублікувати свої фотографії, як єдину колекцію, Ржегорж не встиг. Деякі світлинки були опубліковані в часописах «Světobor» (1894), «Zlatá Praha» (1897), «Sokol» (1898/99). Його фото викликали велике зацікавлення українців в Канаді, де окремою публікацією вийшло 125 знімків (Stella Hryniuk — Jeffrey Picknicki: *The Land They Left Behind*. Winnipeg, 1995) [13, с. 87]. У 1999 році Мілена Сецька видала 550 фотографій Ржегоржа на комп'ютерному диску як додаток до часопису *Annals of the Náprstek Museum*, № 20, Прага. Згадка про вказану колекцію світлин — унікального свідчення східно-галицьких реалій того часу, — відбулася в рік 150-ліття від народження Франтішека Ржегоржа, який вважається визначним представником чесько-українських взаємин 80—90-х років XIX століття.

Франтішек Ржегорж наголошував на самотності українського мистецтва, підкреслюючи його відмінність від польських і російських традицій. Він розглядав народне мистецтво не як примітивну форму творчості, а як повноцінний художній феномен, сформований історичними, природними та соціальними чинниками.

Іл. 6. На Великдень. Гаїлка: Білотанчик. с. Тишківці (Городенківська МГ Івано-Франківська обл.), 1890-ті рр. Фото з архіву Ф. Ржегоржа. Джерело IX_122 Sbirka Národního muzea. Praha. Česká republika

Іл. 7. Пообідня розмова перед хатою при дорозі в с. Стриганцях (Тисменицька МГ Івано-Франківської обл.), 1890-ті рр. Опубл.: *Stará Ukrajina Františka Řehoře*. / *Стара Україна Франтішека Ржегоржа / The Old Ukraine of František Řehoř*. Národní muzeum, 2019

Свої дослідження Франтішек Ржегорж публікував у чеських та австрійських наукових виданнях, популяризуючи українську культуру серед західноєвропейської інтелігенції. З-під наукового пера Ф. Ржегоржа вийшла низка ґрунтовних народознавчих статей: «Гуцули», «Територія гуцулів», «Вироби з міді гуцулів», «Одяг і прикраси карпатських гуцулів», «Покуття», «Промислові вироби українців у Празі», «Юрко Шкрібляк і дещо про його різьбу», «Новий рік на Галицькій Русі», «Народний календар бойків», «Народний календар лемків», «Українське весілля в околицях Львова», «Лемківське весілля в Карпатах», «Гуцульське весілля в Карпатах», «Пан і хлоп в українському селі в Галичині», «Шлях-

Іл. 8. Петро Кошак? Кропильниця. Глина, ангоби, полива, формування, ліплення, розпис. С. Пістинь (Івано-Франківська обл.), кінець XIX ст. Фото зі збірки Ф. Ржегоржа. Оубл.: *Stará Ukrajina Františka Řehoře. / Стара Україна Франтішека Ржегоржа / The Old Ukraine of František Řehoř. Národní muzeum, 2019*

Іл. 9. Надгробний пам'ятник Франтішеку Ржегоржу в Празі

та ходячкова», «Гайдамаки в Карпатах», «Календарик з народного життя лемків», «Новий рік на Галицькій Русі», «Квітна неділя», «Українські гаївки», «Маріянські дні українців Галичини», «Задушки», «Шлюб», «Поклін у пана», «На українській верховині у Галичині», «Український загородник», «Мазник» та інші українознавчі дослідження [14, с. 56]. Його праці стали важливим джерелом для подальших студій слов'янської етнографії та вплинули на формування позитивного образу українців у європейському науковому дискурсі кінця XIX століття. За таку подвижницьку діяльність колеги називали Ржегоржа «апостолом слов'янського єднання». Також він зустрічався і листувався з багатьма українськими науковцями і письменниками, у тому числі з Іваном Франком, Михайлом Павликом, Володимиром Шухевичем, о. Михайлом Зубрицьким, Ольгою Кобилянською, Дмитром Лукіяновичем, Євгенією Ярошицькою та ін. [10, с. 149], тому збірка Ф. Ржегоржа є безперечно результатом українсько-чеської співпраці.

Із зібраних Франтішеком Ржегоржем етнографічних колекцій був створений окремий український відділ у Празькому промисловому музеї (колишньому ім. Напрстека), включений потім до етнографічного відділу Національного музею в Празі, де зберігається також українознавча бібліотека Франтішека Ржегоржа. Багату особисту бібліотеку чеської літератури він подарував товариству «Просвіта», за що йому, єдиному з іноземців, присвоїли звання почесного члена товариства (1895) [15, с. 2507]. Особиста бібліотека згодом була передана Науковому товариству ім. Тараса Шевченка і тепер зберігається у фондах Львівської національної наукової бібліотеки ім. Василя Стефаника НАН України.

Також Ф. Ржегорж був дійсним членом Наукового товариства ім. Тараса Шевченка (1895), товариства «Чеська бесіда» у Львові (1879), Чеського музею (1894) [11].

Зважаючи на цінність досі неопрацьованої колекції творів українського народного мистецтва, яку зібрав видатний чеський діяч Франтішек Ржегорж на теренах Східної Галичини, у наступні роки планується українсько-чеський науково-дослідний проєкт «Колекція творів українського народного мистецтва у фондосховищах Національного музею в Празі», де основними акцентами (завданнями) дослідження

стануть класифікація етнографічних пам'яток (близько 1200 експонатів), їх опис і колективні міждисциплінарні статті про музейні артефакти як джерела вивчення традиційної культури бойків, гуцулів, лемків, підгорян, ополян, покутян, подолян [16, с. 105—111]. Аналогів деяких експонатів колекції немає навіть в Україні (іл. 8). Мета проєкту — висвітлити широкому загалу наукову спадщину чеського вченого Франтішека Ржегоржа, пов'язану з українським народним мистецтвом. Початком проєкту стала виставка «Стара Україна Франтішека Ржегоржа», розгорнута у стінах Національного музею в Празі у 2019 році [17, с. 1738—1740; 18] (іл. 9).

Висновки. Франтішек Ржегорж є знаковим іноземним дослідником української традиційної культури ХІХ століття. Він поєднував аматорську відданість і наукову уважність. Збірки Ф. Ржегоржа потрібно розглядати не як випадкові «антикварні» предмети, а як систематично зібрані джерела для етнографічних та мистецтвознавчих студій. Наявність документальних фотографій і нотаток робить його матеріали цінними для реставраційних досліджень, реконструкції костюму та вивчення регіональних варіацій орнаментів. Праці Франтішека Ржегоржа сприяли визнанню українського народного мистецтва як самобутнього явища європейської культури та заклали підґрунтя для подальших наукових досліджень у цій галузі.

1. Валашкова Н. Франтішек Ржегорж та його колекція світлин з Галичини. *Український журнал*. 2007. № 4. С. 28—29.
2. Щербанюк Л. *Чеський приятель України*. URL: <https://zbruc.eu/node/74398> (дата звернення: 14.02.2026).
3. Мольнар М. Франтішек Ржегорж і Україна. *Народна творчість і етнографія*. 1959. № 1. С. 79—89.
4. *Чехи в Галичині: Біографічний довідник*. О. Дрбал, М. Криль, А. Моторний та ін. Львів: Центр Європи, 1998. 120 с.
5. *Довідник з історії України (А—Я): посібник для серед. загальноосвіт. навч. закл.* Інститут історичних досліджень Львівського національного ун-ту ім. Івана Франка; упоряд. І.З. Підкова; заг. ред. І.З. Підкова, Р.М. Шуста. 2 вид., доопрац. і доп. Київ: Генеза, 2002. 1135 с.
6. Ржегорж Франтішек. *Українська мала енциклопедія*: 16 кн., 8 т. Проф. Є. Онацький. Накладом Адміністрації УАПЦ в Аргентині. Буенос-Айрес, 1963. Т. 6. Кн. XII. С. 1586.
7. Fedorčuk O., Pohunek J., Tauberová M. Ukrainian Beaded Artwork in the František Řehoř Collection: The Scientific and Artistic Value. *Ceský lid*. 2022. Issue 3, Vol. 109. С. 351—371. DOI: 10.21104/CL.2022.3.04
8. Кляшторна Н. Бойківське сузір'я. *Словник персоналій Бойківщини: народилися бойками; мешкали на Бойківщині; прислужилися бойкам*. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2012. С. 55.
9. Boljuk O., Fedorčuk O., Pohunek J., Valášková N. Traditional Folk Culture of Ukrainians in Austria-Hungary as Represented in Ethnographic Collection of František Řehoř. *Ceský lid*. 2020. Issue 1. Vol. 107. С. 71—92. DOI: 10.21104/CL.2020.1.04
10. Ржегорж Франтішек. Україна в міжнародних відносинах. *Енциклопедичний словник-довідник*. Випуск 6. Біографічна частина: Н—Я. Відп. ред. М.М. Варварцев. Київ: Ін-т історії України НАН України, 2016. С. 149.
11. Валашкова Н. «Згадка про вказану колекцію світлин — унікального свідчення східногалицьких реалій того часу»: Франтішек Ржегорж та його колекція світлин з Галичини. URL: <https://bojky.wordpress.com/2012/04/23/згадка-провказану-колекцію-світлин/> (дата звернення: 14.02.2026).
12. Куцир Т. Етнографічний спадок Ф. Ржегоржа як джерело вивчення народного вбрання Опілля та Підгір'я. *Дала нам Чехія чоловіка з золотим серцем: Франтішек Ржегорж у парадигмі українсько-чеських культурних взаємин: зб. наук. праць*. Львів: ГАЛИЧ-ПРЕС, 2017. С. 119.
13. Valášková N. *František Řehoř (1857—1899) a jeho etnografická činnost. (S ukázkami článků F. Řehoře z Haliče)*. Praha: Etnologický ústav AV ČR, 1999. 182 s.
14. *Дала нам Чехія чоловіка з золотим серцем: Франтішек Ржегорж у парадигмі українсько-чеських культурних взаємин: зб. наук. праць*. Львів: ГАЛИЧ-ПРЕС, 2017. 218 с.
15. *Енциклопедія українознавства: Словникова частина*: в 11 т. Наукове товариство імені Шевченка; гол. ред. проф., д-р Володимир Кубійович. Париж; Нью-Йорк: Молоде життя, 1955—1995. 401 + с. 2507.
16. Болюк О. Актуальність українсько-чеського науково-дослідного проєкту «Колекція творів українського народного мистецтва у фондосховищах Національного музею в Празі: класифікація та атрибуція». *Дала нам Чехія чоловіка з золотим серцем: Франтішек Ржегорж у парадигмі українсько-чеських культурних взаємин: зб. наук. праць*. Львів: ГАЛИЧ-ПРЕС, 2017. С. 105—111.
17. Федорчук О. Відкрилася виставка «Стара Україна Франтішека Ржегоржа». *Народознавчі зошити*. 2019. № 6 (150). С. 1738—1740.
18. *Stará Ukrajina Františka Řehoře*. Národní muzeum. 2019.

REFERENCES

Valashkova, N. (2007). Frantisek Rehor and his collection of photographs from Galicia. *Ukrainian Journal*, 4, 28—29 [in Ukrainian].

- Shcherbaniuk, L. *Czech friend of Ukraine*. Retrieved from: <https://zbruc.eu/node/74398> (Last accessed: 14.02.2026) [in Ukrainian].
- Molnar, M. (1959). Frantisek Rehor and Ukraine. *Folk Art and Ethnography*, 1, 79—89 [in Ukrainian].
- Drbal, O., Kril, M., & Motorny, A. (Ed.). (1998). *Czechs in Galicia: Biographical Guide* Lviv: Center of Europe [in Ukrainian].
- Pidkova, I., & Shust, R. (Ed.). (2002). *Handbook of the History of Ukraine*. Kyiv: Geneza [in Ukrainian].
- Onatsky E. (Ed.). (1963). Frantisek Rehor. *Ukrainian Small Encyclopedia: 16 books, 8 vol.* Published by the Administration of the Ukrainian Orthodox Church in Argentina. Buenos Aires, book XII: Letters of Poe — Edition (P. 1585) [in Ukrainian].
- Fedorchuk, O., Pohunek, J., & Tauberova, M. (2022). Ukrainian Beaded Artwork in the Collection: The Frantisek Rehor Scientific and Artistic Value Scientific and Artistic Value. *Cesky lid*, 3 (Vol. 109, pp. 351—371) [in English].
- Klyashtorna, N. (2012). Boykivske suzirya. *Dictionary of Boykivshchyna personalities: born Boykivs; lived in Boykivshchyna; served Boykivs*. Ivano-Frankivsk: Liliya-NV [in Ukrainian].
- Boljuk, O., Fedorchuk, O., Pohunek, J., & Valashkova, N. (2020). Traditional Folk Culture of Ukrainians in Austria-Hungary as Represented in Ethnographic Collection of Frantisek Rehor. *Cesky lid*, 1 (Vol. 107, pp. 71—92) [in Czech].
- Varvartsev, M. (Ed.). (2016). Frantisek Rehor. *Ukraine in International Relations. Encyclopedic Dictionary-Reference. Issue 6. Biographical Part: N—Ya* Kyiv: Institute of History of Ukraine, NAS of Ukraine [in Ukrainian].
- Valashkova, N. (2012) «Remembrance of the specified collection of photographs — a unique testimony of the Eastern Galician realities of that time»: *Frantisek Rehor and his collection of photographs from Galicia*. Retrieved from: <https://bojky.wordpress.com/2012/04/23/згадка-провказану-колекцію-світлин/> (Last accessed: 14.02.2026) [in Czech].
- Kutsyr, T., & Shvets, A. (Ed.). (2017). Ethnographic Heritage by F. Rehor. Frantisek Rehor as Opillia and Pidhiria Folk Source. In: A. Shvets. (Ed.), *The Czech Republic gave us a man with a heart of gold: Frantisek Rehor in the paradigm of Ukrainian-Czech cultural relations: collection of scientific works* (Pp. 119). Lviv: HALYCH-PRESS [in Ukrainian].
- Valashkova, N. (1999). *Frantisek Rehor (1857—1899) and his ethnographic activities. (With examples of the article by F. Rehor from Galicia)*. Prague: Institute of Ethnology, Czech Academy of Sciences [in Czech].
- Shvets, A. (Ed.). (2017). *The Czech Republic gave us a man with a heart of gold: Frantisek Rehor in the paradigm of Ukrainian-Czech cultural relations: collection of scientific works*. Lviv: HALYCH-PRESS [in Ukrainian].
- Kubiyovych, V. (Ed.). (1955—1995). *Encyclopedia of Ukrainian Studies: Dictionary Part: in 11 vol.* Shevchenko Scientific Society; Paris; New York: Young Life [in Ukrainian].
- Bolyuk, O., & Shvets, A. (Ed.). (2017). Relevance of the Ukrainian-Czech research project «Collection of Ukrainian folk art works in the storage facilities of the National Museum in Prague: classification and attribution». In: A. Shvets. *The Czech Republic gave us a man with a heart of gold: Frantisek Rehor in the paradigm of Ukrainian-Czech cultural relations: collection of scientific works* (Pp. 105—111). Lviv: HALYCH-PRESS [in Ukrainian].
- Fedorchuk, O. (2019). The exhibition «Old Ukraine of Frantisek Rehor» has opened. *The Ethnology notebooks*, 6 (150), 1738—1740 [in Ukrainian].
- Medricka, H., Zaveska, D., Blechova, K., Boljuk, O., & Fedorchuk, O. (2019). *Old Ukraine of Frantisek Rehor*. National Museum [in Czech, English, Ukraine].

Received: 19.02.2026

Accepted: 17.03.2026

Published: 27.04.2026